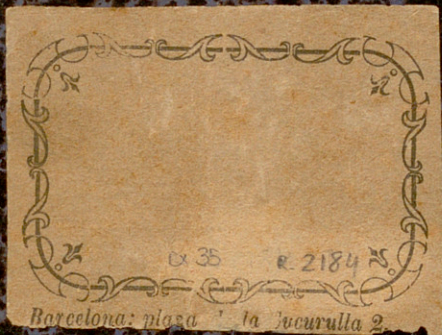
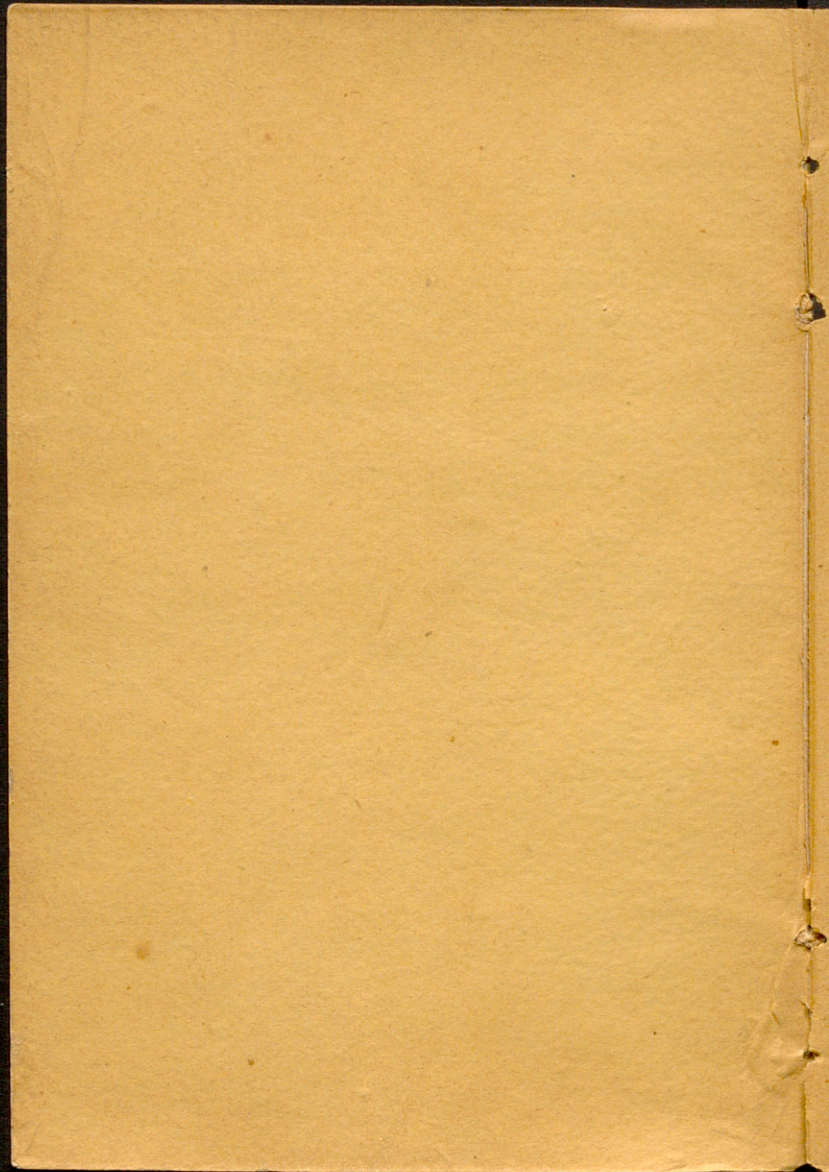
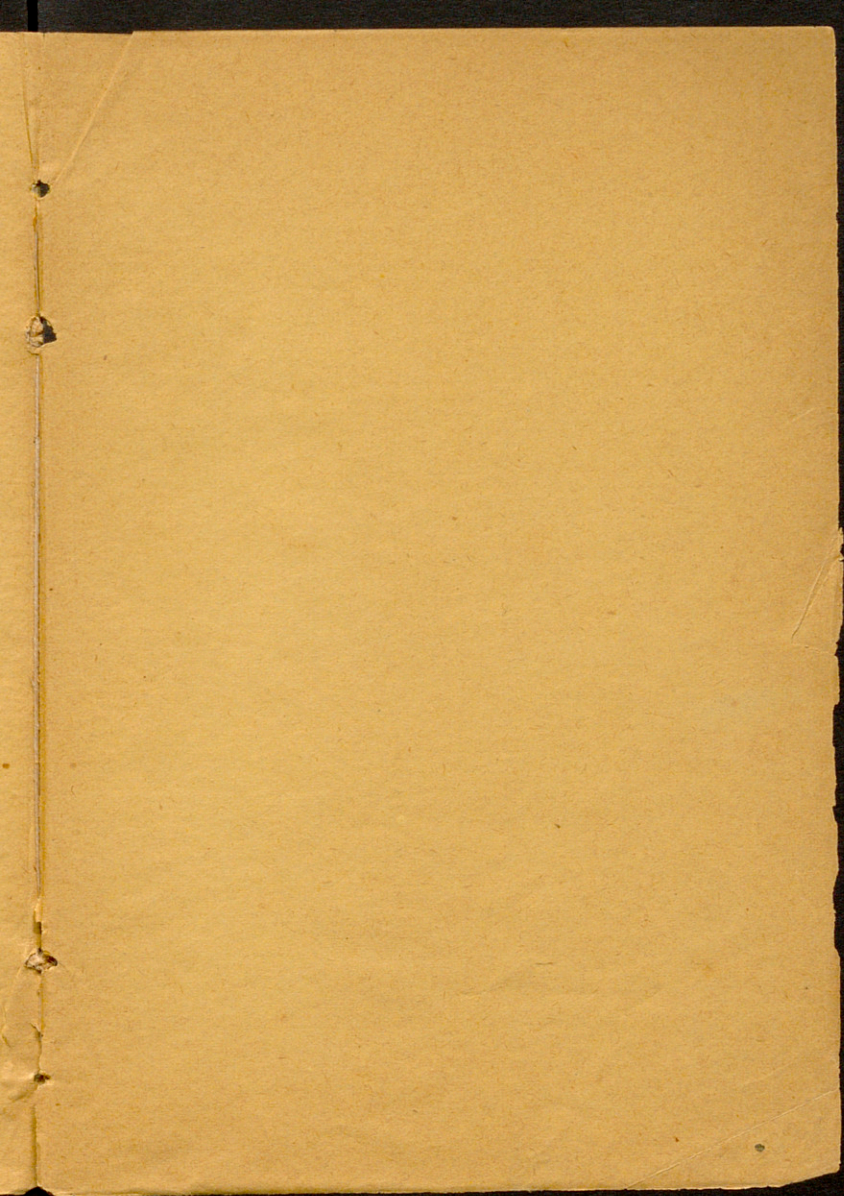
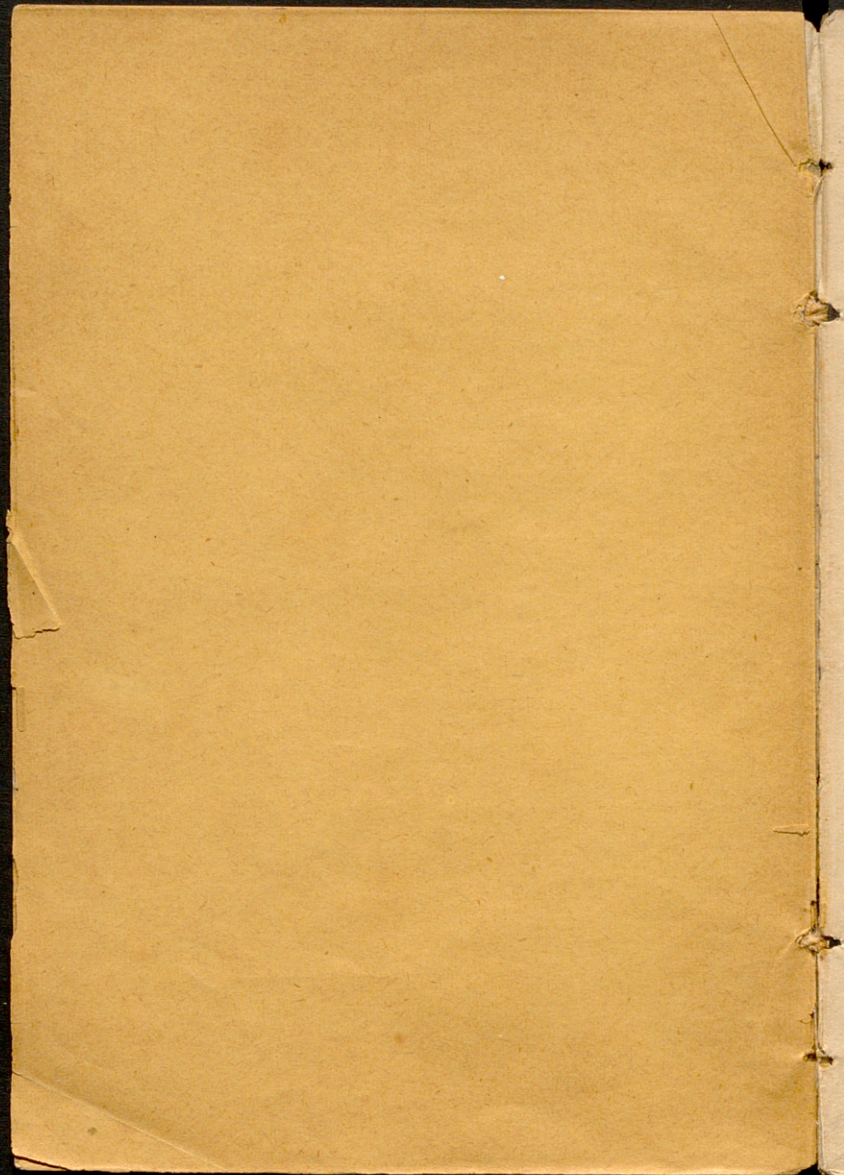

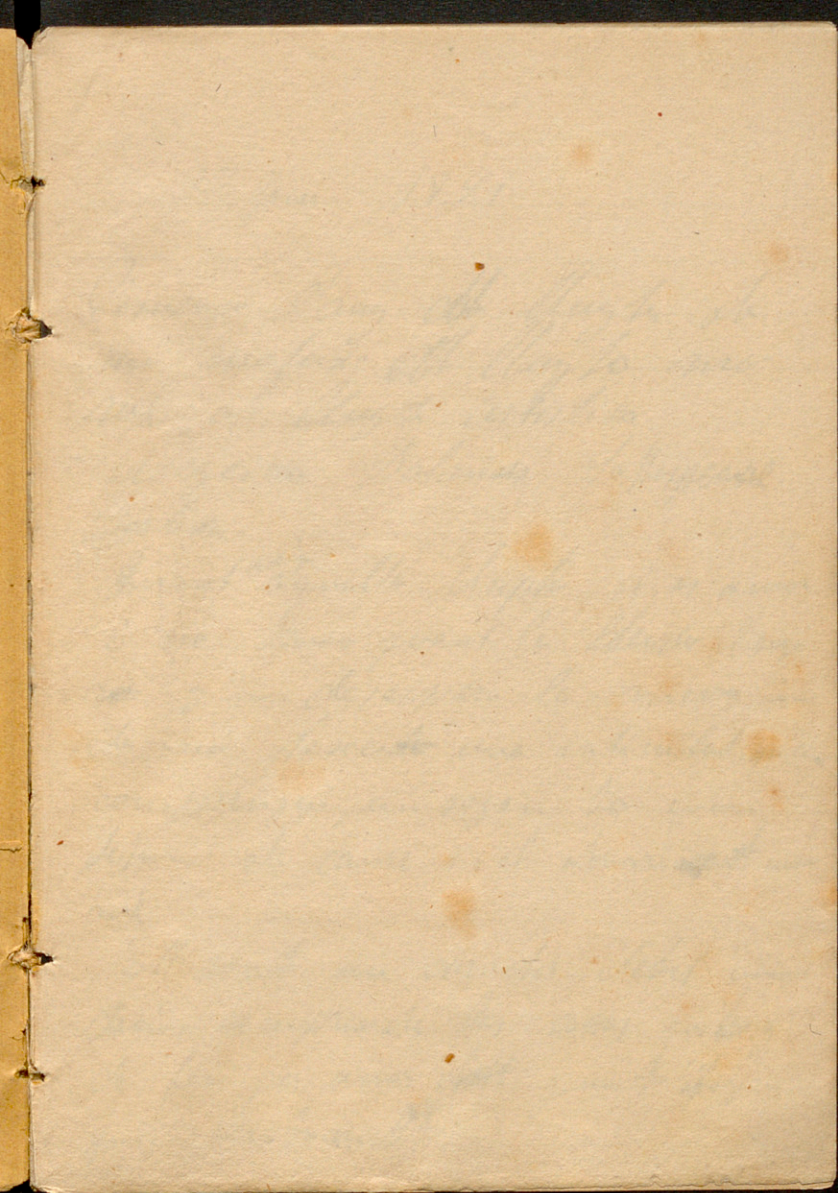

Barcelona: plaza ' la Jacurulla 2

1111

1re Jover 1891

Començo l'any ab l'any ab
mi mateix. Ab l'any mo-
ral: ab l'any artistica.

Georgio Palmas, l'aparell
Dorlor.

Quant veis
aquella dupla si es amor
i no, mes quant la lleista l'any-
ra g'ins desespera la merra in-
deirio. Fecito una intimidad qu'en
comprengui, un segon lo qu'en
separi el came en el sturrim~~ent~~ mo-
ral.

El sentu un caràcter debit im-
deirio, comprendu las coses qu'hoig
de fer per anar dret g'no se faig i
faig lentament.

En Bechell per aré puch mé
bich en ensenyar molt pegat
de si mateix. Fing retards
applicats a la musica religiosa.

30 gener

Acabo el mes poca diferència ^{de} com
l'hi he començat. Fing areglos
a quarteta com a preparació a
l'instrumentació. Fing de les lli-
çons de Bechell y d'alguna obra
que m'ha deixat he fet: una Be-
sedeictus, un Ave maria y un
floria. L'any per encàrrec de au-
sa coneix que Fing el senen per
imprimir. Avuy he presentat al
mestre de la cursa n.º 5 que s'hi

ha agradat molt ~~per~~ la
dit per lo inspirada y típica.

També he fet fa pocs dies
una cursa per un cert poble una
Metr. ~~nova~~ ^{nova} No la prej en plena
llum.

Abril 18

Cumpleixo 24 anys, El dia 15
la Il·lustració Musical ha publi-
cat una col·lecció de cançons
peru pians que titulat Com-
mens Miquel la Complast a
la Joventut y la Tristesa
my intimas. Per la marema
la com agnè publici el Glorie
Gaus, mereixent un elogi de
Pechell en la Il·lustració y un

in albe, crech d'en Pochizon
en la Renaisance.

Heft jambe' una cano'
lefra z minia. Da cano'
q' en vuz cantu'. ma Jare
tyopre peli noys d'en Vi-
la z are epich seuf prai-
sian d' instrumentaci-
on una zonata de Peetore
en Dramatic.

Megina, Estudios filosofichs
obre el Cristianisme d' Nicolis.

Setembre 24

Mort aquesta nit la Avia
(Deu l'hagi perdonada) a
les dotze y mitja; arribant
jo del concert Mancinelli
l'hi trova ja representant.
No hi ha rígit i sempre
el capellà i el mateix
puig ha estat cosa de
tres quants Apra morint
d'una pulmonia fulmi-
nant.

L'Avia tenia 85 anys
y era la meua pàch-
ma. (A. C. I.).

Novembre 15

Mori la Fia Josepeta (A.P.G.)
al Masnou en sa casa pro-
pria després de vuyt anys
d'estar impossibilitada, su-
frint fins l'hora de la
mort.

Quant ella era a casa,
que en servia deya qu'una
vegada se fa per frenar
la planeta y que l'hi va
sortir: Tu rica no seràs, però
per el metè no iràs, y ful
dit, tot fet, la tia era ben
pobreta però no l'hi ha fet
falta arribar.

La última vegada que la

vaig anar a veure ja
estava molt mala, poch
dies abans de sa mort
y al despedir-me me va
esbrantar la ma ob for
sa era la última encaixa
da. ! Pobre tia quina a-
nima mes hermosa.
! Benaventurats 'ls pobres!
! Benaventurats 'ls que ploran!

Al sant deu! veut anar
a l'enferro en Francisco, ex joant
ye; feya un dia mve-
lós, pluviosae jara; i hi ha
fistera passar per aquells
camers de l'infancia, redra
un cadavre d'una persona

estimada, de la que'm via
vist a néixer, 'm via portat
a coll, acompanyallos a costar
m m

El cementiri non feyn
molt temps que vo hi ha
via estat desde que hi ha
viam portat el Pare, Deus l'u
zi perdonat. Avale hi han
paucons molt bonichs, po
bres richs ; m

Aug 1892

Février

Estimé en pleine régénération.
Després d'haver l'egit
Nicolaï, hi decidit emprendre
la practica de la religio.
No'm deisca de costar entrar
de ple' en la "fe" Catolica,
mes es precis fe un esforç,
i ajudant Deu arribarem
a port.

El! jo no se res; igual qu'an-
tes mols aparençs desengany,
mes l'esperanç sempre
reverdeix en tot ar jove.
De totas ^{maneres} no la miro per
com artes, mes de tant en

Tant qu'unes onades de
sentiment; qu'unes angusties
ras!

La múnica: Arovallent good,
pero lo que faig és gra-
da d'ricats de bon gust,
y sembla que molts diuen
que ho faig bé: Escoltu
mon amor, a questo es la can-
tió mes inspirada, de mes
fermura; Després de molts
dies de no veurela, estí al
seu costat, sense mirarla per
sentint sa presència me au-
nir una impressió que vaig
inspirar-me aquest cant; O bé
Deu mes si pogués entendre!

Febres

+

Mars

+

Maig

Avuy m'han dit que hi ha
gran l'euronda.

De moment me semblat
no fer-ne cas, mes al
cap de pocu esto un me
sentit gran dolor, esgarri-
tances per dintre i
copios suor ha arborat
mon cos.

No se qui m'ha dit
una marea de coses
com aiscis; sera un noy,
i jo, soch vell, finch po-
nt d'avi; presentu que
l'estima.

aquesta tarda, oh aques-
ta tarda, ni me semblot
memoria, pera moltes
vegades volia parlar
y la ven m'ennuagava.
M'he companyat al
fora, volia riure's plus,
que hi capigués tot
lo meu dolor.

Després he vingut ja
mora i donarme lo
voldria, dues ptes
m'he'n eixgot de la
via' la, hi ha a llet
una jo una m'ella; un
cop los hi he tingudes
m'he'n format i anar,
ella y ho aïscelat, jo no,

després si, però només
una; l'altre després
el he prova de tota la
dura, al anar men-
me des d'any doncs el poraz-
gua, ella me v'ha fet
adormar. Després de
dormir ridicules me sen-
llat provar me me a ti-
viat, després albe vol-
tu el ran-ran; després
com si se m'ha guisat
algui i ha guisat
moet.

Oh el mal del amor
ni se, penen es turne
curat, però hi qued. O' l'epia
diss.

Mais.

Avant d'aventurer ce mot
linguistique, j'ai vu
cette présence la présence
de la couronne de la
galerie. Et d'une li-
vrettede / Oh l'inspiration
de son esprit, comme
desperat par moi-même, en
mon ser, m'ont senti
gagner de reser. (Po)
dis el rozi ab mare
que d'estare ouverte
de la perivola, pero com
disli l'hi Me amant
de l'ol, une de rena,
d'après d'hisceat ma

More se anab a la au-
na, y serbo que co-
mea el rossi of la
Artonia; Com mlti he
clalit per a nathi-
--- he format a mi-
ra al cel ab ras bolras
de llum desle cunse
hermon, en el Re-
pos del infinit; Qui-
nes ganas de dir el
rosari bun Den, y no
atrevirme a anar a
la cugna y dir a la
More: mlti, volen, ph
quin catolich, mise-
rable cobard - -

Agost 3

Dimenys dia 31 del passat, donà la primera prova anyal l'Orfeó Català.

Aquest Orfeó funció i va aïngut fins ara per en Vives i jo, us ha costat molta feina i mal de caps.

El resultat del concert ha estat bo; la generalitat de la gent el probà un concert de primer, i fins a nels del ofici que sempre van previngut en contra lo que fent el company, sembla qu'els hi feu bastant

Pes.

El programa era una novetat ja que tot se componia de música no solament d'autors catalans sino que també ^{era} de caràcter català.

Tres foren les peces que repetiren: la cançó dels Tres Salders, pel cor, un tros de l'Esglòsa nova pera acompanyar: Marxa de Pastors o anzenzans, i La fada de Roser d'en Gapeyra. També se demanà la repetició del meu Coral, mes havent se abansat el cor de mitg ho en Vinç que'l dirigí no volguí repetirlo.

La generalitat de les penes
d'aquest concert van ser
dirigides per el darrer 1890,
voluntament el Lopez se
dirigi en persona Taule
de Rosas

19 Octubre 33

Anys a la nit s'ha es-
tremat aquí en Barcelona el
final del primer acte del
Parsifal, en lo primer con-
cert donat per la Societat La
Galana. Aquest concert y els
següents de la seria fins al
quatre son dirigits pel ma-
tre Nicolau. En aquest sentze
que ara dir si "en volia en
cassegar del cor, lo que
jo voig acceptar no ten-
re temença.

Ma fey va puigut per
la; cor d'homena (veller),
cor d'homs homes y dones

coro a' dalt ab un enjor-
tisent penjat al sostre,
de dones noys etc

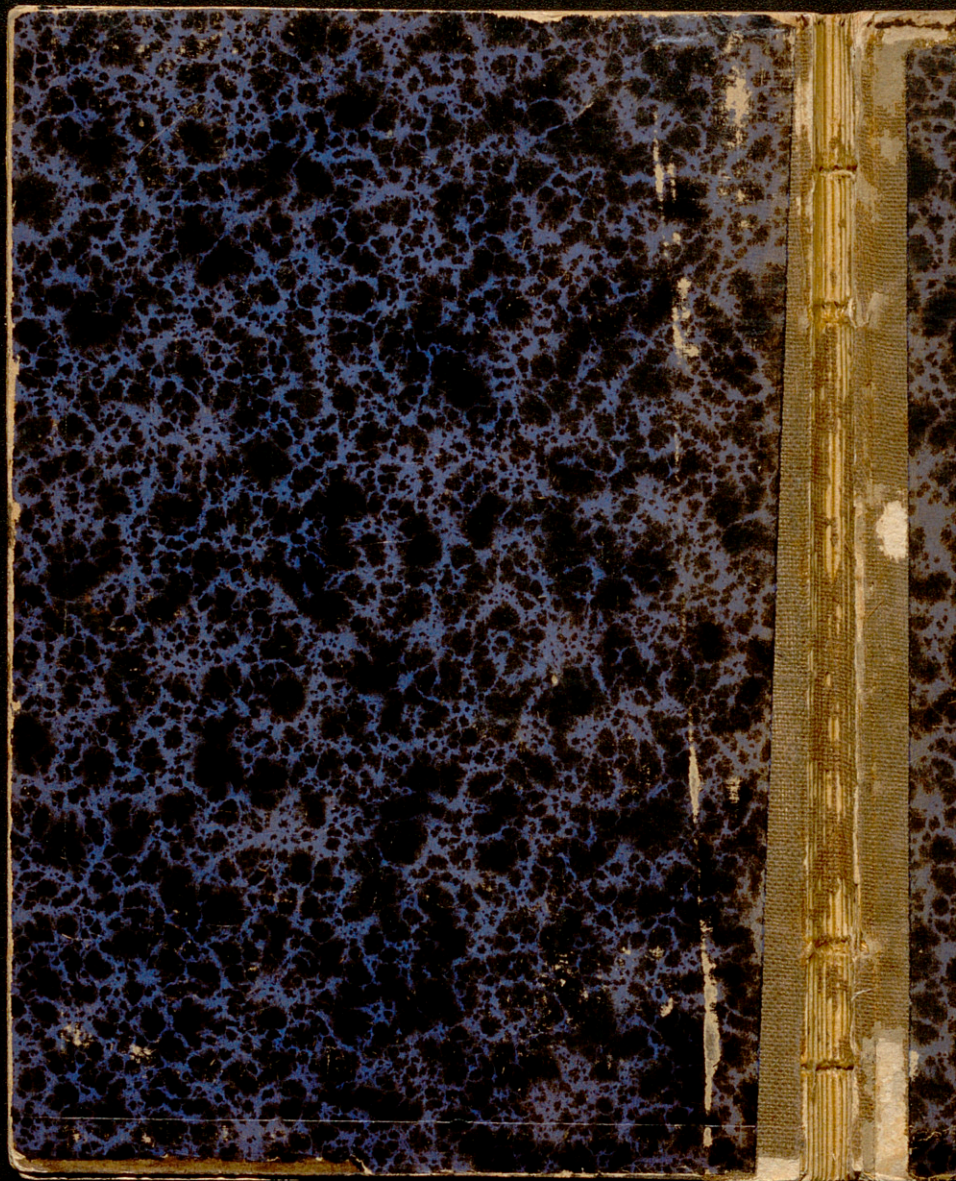
La execució ha estat re-
gular dalt els dolents
elements ab que conta
Barcelona per aquest an-
ys. Jo no pensava sortir-
ne ningun ne sortit del
coro gran varç veure
la granera de cantos d'a-
quells noys y'ls caps de
dona de les dones y la
poca despesa d'ensenyar la
veu dels homes
Jo publica he-
fet el sostre no he pu-
gut parlar me hi he tre-

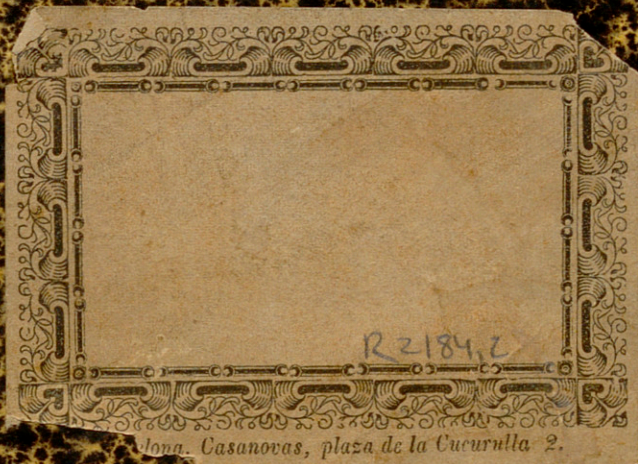
tot el gust, rebent aquest
tas de riuirica admirable
d'una manera fortant pre
da' veurem les altres au
diciós i findreu vos éscit.

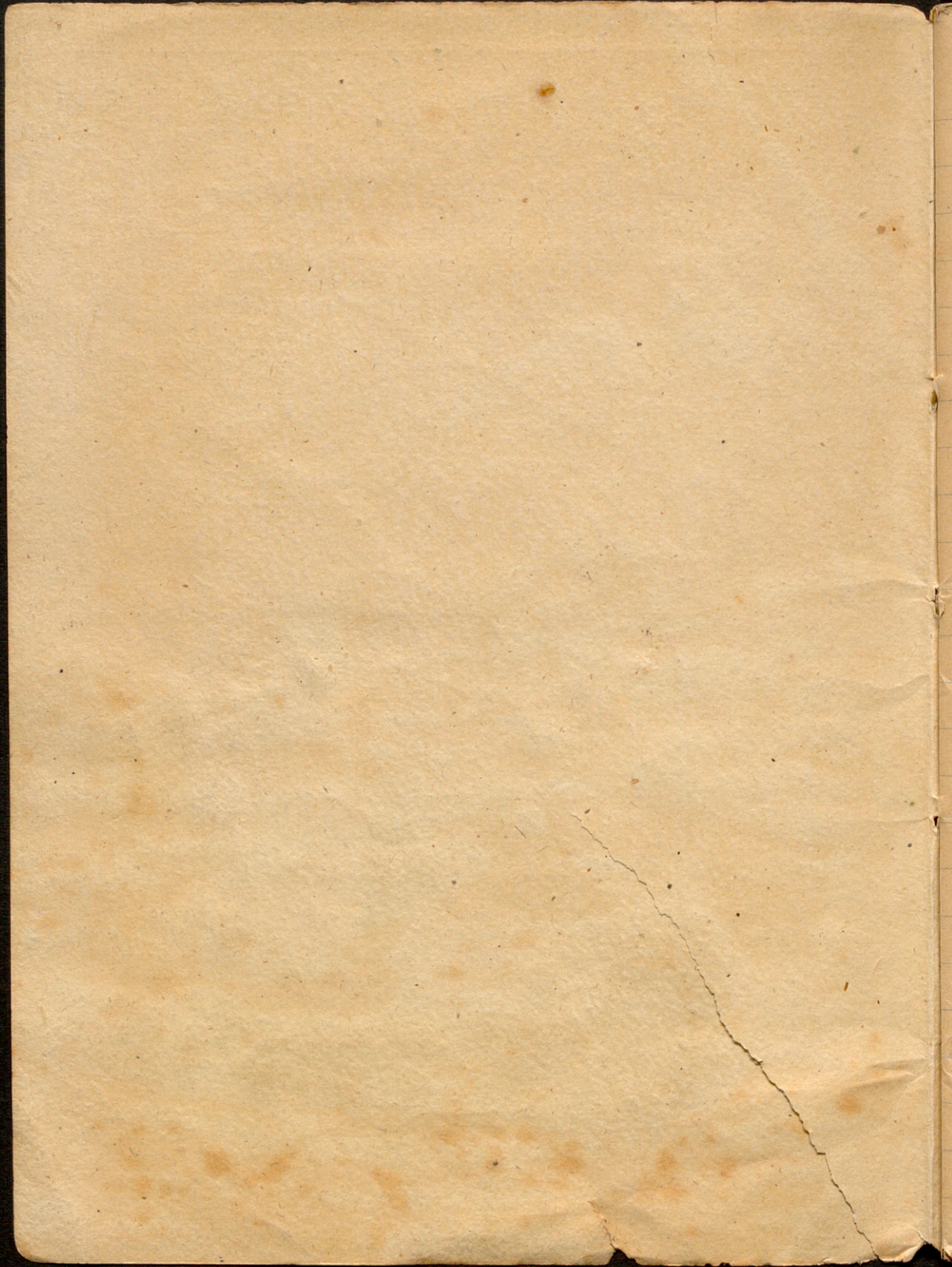
Aug 95
29 May

Ga es promesa l'quant
pensava merciscala, un
esprina s'em clavi a' la
conciencia; esperava un con-
sell per avar endavant
i reultar per a sempre.
mes ara, fet s'ha acabat
ga de la rosa qui l'ha
marcir! avuy començo
a ser un altre home. En
Deu ho trobi fet.

Ga il·lusió mes fonda de mon
ànima me l'han pericla cada
vent; ga no m'he jone.

Miscelée du Lied

ou

La chanson populaire
en Allemagne

avec une centaine de traductions en vers et
sept mélodies par

Edouard Schuré

Paris

Librairie internationale, Boulevard Mont
martre 15 au coin de la rue Vivienne

a. J. La caille Verboeckhoven et Cie, éditeurs
à Bruxelles, Leipzig et Livourne

1888

Tous droits de traduction et de reproduction réservés

Chans populaires

du Douguedoc publiées sous la direction
de M^{rs}. Achille Montel et Louis Lambert
avec la musique notée

Paris

Maisonneuve et Cie Libraires-éditeurs
25 Quai Valtaire 25
1880

Le Drame Musical

par
Edouard Lohure
2e édition
1881

Paris

Librairie acoustique Didier.
Emile Perrin Libraire-éditeur
35 Quai des Grands Augustins 35
1886

A Francis Manti
ma

M. Gortia

Paris editores Michel Lévy frères

1862

Tous droits réservés

De la belleza en la música
curso de reforma en la estetica
musical por
Eduardo Hanslick

Traducción por la Señora Dña
Elisa de Muxica de Garcia Dana

Madrid
Compomane, 6

Le Drame Musical

par
Edouard Schuré

nouvelle édition, augmentée d'une étude sur Parnipall

2 tomes

Tome I

La musique et la poésie

leur développement historique

Danse, Musique et Poésie
forment le rondel de l'art vivant.

Paris

Librairie académique dictionnaire

Emile Perrin, Libraire-Éditeur

35, quai des grands-Augustins, 35

1886

Tous droits réservés

Le sentiment musical est le sentiment idéaliste par excellence car il tient aux racines de notre être, où se confondent le physique et le moral. La vraie musique est toujours une voix prophétique, qui, partant du centre de la nature, nous remue jusqu'à la moelle des os.

Page 63.

t. Les dieux sont nés du sourire de Dionysos, et les hommes de ses larmes. ||

Sentence orphique

Page 64

Notons ce phénomène important ! Le sens religieux, le sens du vrai idéal et le sentiment de la musique sont des facultés qui ont entre elles de profondes affinités; le grand art ne saurait s'en passer. Les plus hautes vérités sont des mystères; l'intelligence les formule, le poète les exprime, mais pour les faire pénétrer jusqu'au fond de l'âme, elle appelle à soi la mélodie.

Le mode Lydien (la gamme de fa sans bémol), et le mode dorien (la gamme de ré sans dièses), surtout ce dernier, sont les plus usités dans les chants populaires russes.

Plus d'une fois déjà, de puissants maîtres ont eu recours aux modes anciens; bornons-nous à citer Beethoven, qui, dans son quatuor op. 132, a écrit un Adagio dans le mode lydien — une des plus belles, admirables productions de l'art musical.

Del Livre à l'unique en
Russie !! par César Cui

Paris
G. Fischer, éditeur
33, Rue de Seine, 33
1881

Cement d'acier. Acoustique
musicale instrumentale

^{par}
A. E. Maillon

Gravalle,
Manufacture generale d'instruments de musique
A. E. Maillon

1874

On soutient que les beautés de ~~sentiment~~
réelles, sont de tous les temps, de tous
les pays: oui, les fentes de sentiment
et de pensée: non, les beautés de style.
Le style n'est pas, comme la pensée,
cosmopolite; il a une terre natale,
un ciel, un soleil à lui.

Chateaubriand (Memoires) 329
Vol. 1er

« Este Ser, (dice Newton), es eterno e infinito,
todo lo puede y todo lo sabe, es decir, que exis-
te desde la eternidad y durará por toda la
eternidad, está presente en todas partes desde
lo finito hasta lo infinito, todo lo gobier-
na y todo lo conoce, lo que es y lo que puede
ser. No es la eternidad ni la inmensidad, pe-
ro es eterno e inmenso; no es la duración
ni el espacio, pero dura siempre y todo
lo llena con su presencia, y existiendo con-
tinuamente y donde quiera, constituye el sien-
po y el espacio. Como todo punto indivisible
del espacio existe en todos los instantes del
tiempo, y todo instante del tiempo existe
en todos los puntos del espacio; él es
el autor y arbitro de todas las cosas en
todo tiempo y en todo lugar. »

L'harmonisation des vieux chants sacrés
russes de M. Gouy Arnoldt (Moscou 1880)

seconde partie de
Théorie des anciens chants sacrés et po-
pulaires russes (1880)

L'auteur recommande d'harmoniser
les vieux cantiques russes avec la plus
grande discrétion et d'user à cet effet des
huit modes ecclésiastiques byzantins.

La musique populaire russe de son
P. Sokalsky est l'ouvrage capital
sur la matière. 1889 K. Kalkoff

Fortel dit: Les personnes qui desi-
reraient se familiariser complètement
avec la méthode de Bach d'ensei-
gner la composition, la trouveront
exposée in extenso dans l'ouvrage de
Kirnberger: Kunst der reinen Satzes, "L'art
de la composition pure".

Vie, Talens et Travaux
de
Jean-Sébastien Bach
ouvrage traduit de l'allemand
de J. W. Forkel
annoté et précédé d'un aperçu
de l'état de la musique en Allemagne
au XVI et XVII siècles

par Félix Grenier

à Paris

Chez G. Haur Librairie
Rue des Saint-Pères, 11

M DCCCLXXVI

• Lettres sur la Musique

par Louis Ehler

Traduites sur la dernière édition de
l'ouvrage par Félix Grenier

notre éditeur que l'amb
rior

Chants Nationaux Suédois
avec piano

Stockholm

A. B. R. Lundquist

Pr. 3 Kr.

idem 100 per Paris

Jo començ del infant

Prop del bressol la mare fa dormir
l'infant, qui canta la Mare de Deu
quant era xiqueta

— un pedret, bonica y dominant marçan
el ritme del bressol, la sonada popular
s'incia y s' desrolla

L'infant expa malaltet, la mare para
el cant per tocarli les maneres per
pleurer si se febre; l'infant creava.
la Mare s'entristeix y llorar a Cançó,
pero ab tristesa

La Mare de Deu
quant era xiqueta
anava a costurar
un pendre de llet
ab un arxint
y ab la xiqueta

L'infant s'ha dormit, la Mare para el
cant, ja no bressa. L'infant somia, somia
la Verge, petita y peraron com ell, ab la
xiqueta al braç; l'infant s'hi a costura ell

Verge i'el miru i sorriu, ? Vols venir
jugar amb mi? - abo at anirem, a tirar
pedretes al riu? i a canar papallones d'e
les blancs? Ah, no, per go no hi vaig
al riu, a tirar pedretes, i les papallones
m'agrada que volin, pero si vols venir at
mi i t parare' aletos i volarem amunt, a
amunt, i veurem les estrelles de aprop i
- jugarem a bolos ab ells? - No que
Nostre Deyor no ho vol que is Joquin pesseu
nosaltres hi passaran de clarch i anirem
volant fins qu' arivarem al cel

Expressar lo que fuig, la boira qu'ens
embolcalla en certs moments, records
del temps passats que deiscorden
esperances fora precis tobrar pa
rantes noves harmonies, mag
sentides. Ah quin gust hi tocat
Grieg després d'haver sentit à la
mare lo del temps que ha furit
per sempre, quin encant, ara
vol dria expressar quelcom d'allò
mes agafant la ploma res, però,
es la fador qu'en tocat la i mar
ceix, es sentint tot un que
ve i s'en va sans saber d'hont
ve port va. Quin desfalliment, quin
un languor, quin fendrem se
sent en lo record potser mag igno
da en lo present! Es que queda tot
mes idealint, l'esperit s'a apodera
i m'expressa la esencia del temps que
fora, i he transformada ab no sé
quins pulejas i vaguetats perç d'ins
ren mas, lo sor de nova vida

Julien 1893

8
Ei Ploré' conexió' hat
d' travallador capilei,
que fins en lo descur
li fegh conpar el treball;
con l' enamorat que ador
mit z tot perru en son
nos en l' estimada z la
ven mes per nosu quel
may des per l' altre al
el desitj el abstracció.

El millor medi perquè l'ho-
me no se equivogui en els
pensaments i obres es conservar
el equilibri del sentiment ab
la ratio. Sempre que per
una mala acció es degut al
domini que havem deixat exer-
cir una facultat sobre l'altra.

Mars

Pepita revisa l'artich opert,
una engruna de felicitat d'aquella
que abraça cos i ànima; ara li ha
la recorda i se qu'és impossible
recordarla sol com era; sols ne quan
do el caçare i sols se qu'era com
una armonia intima entre dos
ser; un dels llampeschs qu'en la
nit faren de la vida cos deixen
^{veure} per un moment la terra de plor
i misèria; efete semblant, si be no durat,
i durader, a la entesa i a la harmonia
que un se sent per dins després
d'haver ^{estat} una hora acostant a' Déu,
vegentre miserable, frageutse la cresta
del orgull qu'és fa insensible al pecat.

No's pot explicar lo qu'és l'amor; el goig
qu'omple el ser, quant s'hi aprop de la que
s'estima; tot s'anima s'hi com en una comuni-
calvidada de si mateixen, sense donar-se conta
de si es ala terra o al cel; es una gran
realitat o una gran il·lusió, que és el
mateix, que al volguer la descriure i des-
vaneix, y es perquè per expressar una
cosa s' necessita de la inteligencia y
l'amor es un sentiment

25 Maig 91

El degir qu'és del amor qu'hem vist: una
mirada de foc, una inclinació de cap,
una apreŕfecte de ma, aquell colorament
de galtes, aquell somriure, ~~en~~ aquell con-
riure, ne surt una llum com un raig
de la gloria; No, No hi ha paraules
que l'expressin.

Lo mal s'ha apoderat
 de la rossa dels jupers
 No ^{finiscat} davant lo be infinit
~~La gran~~ La bondat divina;
 l'infern s'ha estremut
 per lo mal no s'ha fuetida
 en aquell pregon malchit
 y forçant trobant eixida
 per la terra s'ha esparsit
 Dusen al fill fet procre
 com lo llop lo be perdut
 y al ser'hi davant corra a'cora
 pora en sech rugint de rabia
 Davant d'aquella pas divina
 sentint la cançó de la pïeta

Delu estimada mervé vols venir de mi?
mirar els arbres, s'han ja rablat els
fullars del color de la primavera, i ve
rents quina florea qu'ubria en? no sent
la melodia del aucell que qualsevol
l'amor? les flors tremolen de feli-
citat, pit es berrós; en aquest parais
de la bellesa vols hi faltar la regina
i la regina als hi: vinga, vinga la
sol brillant ab mes forma les flors obri-
ran del pit un calze. Los aucells
feran un repertori mes llarg i mes
pres cos i hi bressaran a pler en
aquesta immensitat de poesia.
coursen corren fins a carrossos fons, e
llavors la flora del magnanimisme
jura la roza de hi galles, son ar-
afectat marcan el camí d'aquest
munt d'amor de la natura, allavors
faran bracet i al calor de ton cos in fon-
deré en un mar de delicias

Vols venir estimada mervé?

Maig 1891

Se dura prou així; sempre
incertitud de la pagina anterior
a la present, 'Quents Temps' y encara
iguals, no será ja potser aquella
il·lusió plena d'encant, l'escepticisme
per l'ass coses d'aquella base ha arri-
bat fonde en mon cor y estimo
y no estimo y desitjo y temo; y
es que aquestes dones es estranyes per
mi, tot plegat aquell somriure
qu'eu cantava, tot plegat aquella sen-
sibilitat que frega ab l'orgull; de
tot en aquestes incertituds y vaguetats
ni sent tanta poesia que femo
pel dia que s'acaba. Nospro Temps
y la Mare de Deu guinant la efemer
de nos il·lusions y sentiments.

13 Abril

Com l'entristeix el que se una mica l'esperit
d'observació i estima verament l'art
de donar una mirada en el camp de l'art
musical de Barcelona, la nostre gent
col·loca confesar que no se pas repulsiu a la
música, mes, que viciat i que mal di-
rigit se son gust artistic. Cal no mes-
ure com d'omplir los artistes about d'hi
representan aquest retall espallissat i bant
del mal gust, aquestes revistes, jurgals etc etc
tot huija d'argument ab alguns qüestions (sic) de
aquells que ja no fan tornar rojos a les
senyores de avuy dia, de aquella música
(l'última de Sarantà) emmaltlevada la ma-
yor part a la dolenta francesa, composta
de valsos marcuras, passos dobles a can-
cunats, que de tantes dones i de menors de la
anomenada música espanyola, (flamenca) de-
seixis flamenca, perquè aquella gent que no per-
la com nosaltres es molt generosa tot lo que
n'he peculiar seu ho fa de tots els espanyols

~~El~~ alquanon d'aquestes pensos i hi ha a l'obra
la intencio' de fructes l'estil popular una
mica en seria ~~per~~ ^{mes} ~~per~~ a aquestes obres son
duna excepcio' en l'airam de caplasmus
que ~~fa~~ ^{fa} melhi' la volunt artistica de
nuestre poble. Fajis pensa no mes pensa ab
un acte nival del genere Mezer, ne ja
~~per~~ ^{per} avuy un drama ja que ~~avuy~~ ^{en} el espiu
per d'avuy ~~per~~ ^{fa} lo que ~~la~~ ^{March}
y ploraven i fagi pensos una mica l'
~~causa~~, qu'is faigi com el melje ab un
malalt delicat que no pot resistir l'a-
liment de nouellhi en clovis petites, per
deu'hi aliment no l'hi deu venenir.

esingui mes partidari ~~que~~ ^{que} nouelles
del l'art ~~popular~~ ^{del} poble pel poble,
vingui mes que masatres enfuriats del
cant popular, d'aquest cant verdader cant
intim ~~sent~~ ^{sint} sincer de la manera de ~~partir~~
d'una rassa; mes no som partidaris de que
se'l profani, de que encorbe d'ensulmad per
l'art sel grapiu i coss plaket y bombes;
allavors sel caricatura, sel ridiculiza y sel
poble aplaudeix no es perque el fa riure

no perquè el senti

En les veïes en Alemanyà hi fruyt el Walpriet
i siga el cant popular y en el camp de la
literatura hi trobareu Goethe, en el de la
música l'inimitable Schubert, ^{l'orgue parlant} ~~aquí~~ ^{en}
^{d'alemanyà} aquesta terra fa mana bon sol, el cel ma-
ny blau, en una paraula, fa mana bo de a-
nar a passeig.

En la literatura ja hi ha donat fonament
en nostra terra ^{com a Catalunya} ~~de cant popular~~; ben conegut n'és
ben; en música no tant, llevat de l'obra ad-
mirable d'en Clavé, aquesta gran figura
un catalana, potser sense ell pensaria ho podria
poca com s'ha fet mes. ^{El que és} ~~El que és~~ ^{que hi ha} ~~la obra~~ ^{el} ~~seu~~
ment la lleveu tren producte, el jovent d'a-
vuy dia es desporta ^{per} ~~de~~ ^{cal} ~~confermarho~~.
~~ab una mica~~ ^{de} ~~de~~ ^{quanta} ~~mandra~~. hi ha tant
a fer i i sinó anemsen dels patris de
segon ordre y pujem a las alturas de
la que avuy es diu drama lirich, pame-
sense per les ~~frases~~ ^{frases} ~~la~~ ^{la} ~~plata~~ ^{plata} ~~a~~ ^a ~~raser~~
dels palcos, pujem pels pins, amunt
y si es possible poguem anant examinant
les orisins musicals de la generalitat

que podria en trobar-se de passat
del. En el galliner allí està en les al-
tural, olímpiques hi trobareu potser més
bona fe, més atenció, més també cura
en protecció, i quin afany de ju-
dicar i a les quines formes! allí
hi ha el dret de parlar al ar-
tista de qualsevol cosa; en plena
representació, no més per a l'afany
de fer el sobri i fer gràcia i quant
el cantant mirant amunt veu a
aquella murmuració de caps com si
demanes clemència al cel i to
els Jupiteres tornant encara i ab-
stenen-se més en fer l'hi perdre l'ore-
lla; no hi ha res ^{que} mentre duri el
càndol l'orquestra expressi algun senti-
ment interior dels personatges de l'escena,
al públic intel·ligent que se l'hi en-
da aquell ^{veu} i no pot sopir, ni està a
mitjà de l'orquestra i el "fuera" i a mitjà
hi de l'orquestra i com si hi hagués ningú
capaç de cantar-hi. Si així passa a l'au-
tor que així sol passar ab una frase expressi-

va ^{tot de cop} i per expressar una consociació for-
ta i de desesperació etc ve en cre-
cendó enra el metall i per un cop de
bomba i pólvora calla, allavors qu'en-
care que cridenin se sempre, perde-
ria res, alto aquell ^{expens} ~~cost~~ bon tingu-
ni ~~plater~~ i bomba oquella bran dels
totembors q'el pi ha importat i pólvora
ha callat. ~~Plater~~.

O surtim del teatro y entrem en
les sales aristocràtiques i no de nostra alta
societat, y sentiren zaire art verdader? no,
no han passat de moda encara aque-
lla romançes d'estil retumbant, aquell
affectisme en l'expressió, aquells finals
de agut ben clorich, segurament per
l'auditori finga sempre d'amarir les mans
pera aplaudir. En el piano no han pas-
sat de moda encara aquell titulat gene-
ro brillant, aquella gimnasia de dit bo-
na entrem la vista pero que no trava-
ressi en el cor, música plena de car-
cabells y coloraynes com els juglars de l'e-
dat mitja.

Nina o que dona insondable
ch argila o ch llum?
en tñ ulls lo que hi contempla
es ton aniruc expressada
o es la mena que frisoza
mhi contempla reflectada

Mare meua, com estimo, tot te remò en mon cor; l'in-
mensitat del espai m'afraï; la nit ab sa llum
clara, lo dia, lo sol esplendent que tot ho enuïa;
tot això tan gran y termos fins fins la cosa
mes petita, tot en despecta armonia,
que la arrela no pot aprecià mes que
l'ànima ni bressa boija, ni, l'ala d'un
mosquit que passa la vetlla que ve de
mim a les rosaris o la meua, los ar-
bres que comencen a treure brotachs tot,
tot despecta en mi un no se que quan
fu esclatant ab crit d'alabau deus
enemps de pregaria, Oh com deu esser
aquell Foco ni en esgurrar clar
la terra esclafan tan:

Mes hi ha un Cloch que se se qu'es
abont mi futuro d'aquesta atmosfera de fel-
icitat y de bondad qu'omplina ne sort d'un
estel que ja aqui en la terra, se llum y claror
no n'es molt intens, mes n'es dolm, dolm,
que penetra manament y es lliga de caduna,
mans que s'estiran flongas per tot allà
abont anen y no's deixan de la esclavitut
la que lliga'ls cas y hi conixer i deu.

Abil 19/1891

Ideal vagons de un present
a part et a part de amagat
presentiment intern qu'en brassant
a la region etres del infinit
Misterios Nigam de l'animas
Anzoranu eterna de quelcom que he perdut
que he proba ari en da terra

A voltar en la gracia d'un sorriso
en la rang d'una mirada
hi proba quelcom que en somon per dist
ho allavos, parat permes moment, dich
y se paga la mirada y el som
riure es confugio
de vanitat

glefonia a morozin

[illegible]

Qui populus clugne mirum res
era ^{esset} mirum illi ^{est} divinot
desperes et mort ^{aperitur} a comparyon H
en le gloria celestial
Paris 1871

Vivisunt et clementiri
quinta trisera m'ha pres!
lo mon m'ha semblat de jira
Aot ell un cadavre estei

Les cuichis; passions & vicis
font la perte ^{dell} sobre sens
~~rosegant~~
~~desirant~~ desir les sens membres
malheureux per complet ~ ~ ~

Fins al cinç requint
 Requint fins el còm l'alçada
 d'un alt frutimim xipre;
 la blan del cel se fundaria
 m'ha ^{recordat} dispersat la mirada
 que ha fet ^{viure} un en ^{el} tot mon ser
 aquells ulls se feren cendra
 aquell cor esbelt fumbé...
 mes la llum que hi està captiva
 aquell sent que a mi'm penetra

allà no mor no es possible,
no hi ~~pot~~ ^{cap} ~~cabre~~ ^{diu} en una cuira,
la llum de tot l'univers —
Aigües hi pensat y allavors
~~vibrant~~ ^{vibrant} de goig tot mon ser
La mort m'ha semblat mentida
y ah ^{un} crit de l'eta l'anima
he dit: la mort! no ^{no} ~~no~~ ^{hi} ~~hi~~ ^{predi} ~~existia~~
Javier 1894

Comptroller and
of
the
1808

~~June 31
Paget & Co. Vt.
225 1/2
is not for a day.~~

~~Person in
the 1st of June~~

~~For the
to be~~

Canada'

7. Domingo Del Rio
10-0-20

Ernest Jones
Grand Hotel
Harcourt — 5 ab
Harcourt — 5 ab
Pigodors — 5 ab

Cometia per 6 hours

40 pth
Pastorets

Mess: 1 lb, 1 lb, 1 lb, 1 lb
in 6 ptes

Dafre
Jones

18 pth
6
5

23 pth

Curacao	per	1.50
Bull	Valloon	1.25
Vergen		1.25
111	Garage	0.75
Diamond		1.25

Don 15, 385/16/371

Barra Varghata

Durell 36-3-

Joseph Bartra

Cera - 5-1-2

Piercing
9, 9, 18, 29
10

10, 24 Mass

Gammy cone
Lunt & 4 main

Michenz

Paris Langlois

Luria Dugaf per mi

Comedias - 10 p[er]
Pastores
Ten

Gerona Casa Juan
Giventi (Talguat)

Casa de la Pen v[er]

1/2

Y. Simon Vilas
n. 140 -
Colegio Y. J. J.
nacio
Manresa

Aug 1869
5 agosto
Excmo cap. v.
Y. J. J. J. J. J.
~~Manresa~~

Cap a Regent
for water a y

the an given one
of number
a long time

die 7
at the mill & the
die 8

Cap a water

afkomst af en
Fransisco i Bi-
vas, to die 17
i den mit, en
dassapte

Inven Collect
Ly 2582 - men

Esteban Maire

Salto - 86 - 3^a

Joaquim de Luna

Fatarambu

16 casa

Pere Ventura

Mort dels Velluters

2 - 3^e

Julio de Angulo

La Rapel 13 - 1 - 4

Aug 18 88

Aug 29 at Hays
departed at 4 am
for Lawrence.

Arrived at 10 1/2

W. 1/2
at Lawrence, Kan.
at 11 am. Arrived
en route to Colorado
on 19.

Aug 30

At Lawrence, Kan.
at 10 am. Arrived
at 11 am. Arrived
at 12 pm. Arrived

at Lawrence, Kan.
at 10 am. Arrived
at 11 am. Arrived
at 12 pm. Arrived
at 1 pm. Arrived
at 2 pm. Arrived
at 3 pm. Arrived
at 4 pm. Arrived
at 5 pm. Arrived
at 6 pm. Arrived
at 7 pm. Arrived
at 8 pm. Arrived
at 9 pm. Arrived
at 10 pm. Arrived
at 11 pm. Arrived
at 12 am. Arrived

1675 mit wohl
unvollst. Bild,
of the machine
dargest., a view
of the corva de Ley
Garr, about 18
from the corva p. g.
s. a. representing
the present; et
den corva in
buste of a man
corva of a man

criatura als pres
sos, resultos d'un
amor al en Yari
per la que feta
penitentia a la
monja no de la
verge catalana
Després d'aqu
h. puzegada
no's podiam
a guisa de llet
mes per a

Uthica nera
Operas cant.

Favorita — Bonzetti
Luceria — "

~~Offenbach~~

Faust — Gounod
Roméo-Julieta — "

Roberto — Meyerbeer

Marguerite — "

Samorah — "

Profeta — "

2. D. Giovanni — Mozart

3. Iphigénie en Aulide — Gluck

Alceste — "

Joseph — Mehul

Faust - Wagner
Lohengrin - W.

Freischütz - Weber

Scenes del Faust etc.
Goethe - Schumann

Ma diavolo - Fuler

Oratorios - Arvo et c.

Beethoven - Missa Giova.

Wagner - Eretion

1. 4 - Missa

Maendel - Traet Cypte

Mozart - Requiem

Melodien - Schubert

Operas - Paganini

Verdi - Aida

~~Lucia~~

Obras para piano

Bach - fugas

Beethoven - Sonatas
Concerts

II

II

Symphonias

Chopin - Valses

II - Mazurkas

11. *Allegro*

12. *Andante*

13. *Allegro*

14. *Allegro*

15. *Allegro*

16. *Allegro*

17. *Allegro*

18. *Allegro*

19. *Allegro*

20. *Allegro*

21. *Allegro*

~~[Scribbled out text]~~
Seguire

Shuman - vol 1°

2^e

27

5

11

6

11

7

8

Principes d'ophtalmologie
Les professeurs en Espagne

Puerto Rico 1895

of Lin. of Arden

2.5 - 2.7 - 4 - 2

Dress

15.50
5.50

60

7.50

67.50

En cue amarela
al safris chels
monjes a bent
hi ha una bona
miranda, 7 de
pres ha sentit
la solre, 20
ne ha portat
monjes, 20
de la chels escums

Dec 21

Margen cap
a P. carolin
Chrys. act. in
a. l. m. cl.
Dec.

Beetles cl.

pen

Mengo. Dip. w.
no 427-4-9

Obras recogidas de
Juan Bautista Co-
mes, maestro en
paños del siglo
XVII puestas en par-
titura e ilustradas
por D. Juan D. Gu-
man, preboste ma-
yor de capilla de
la Santa Iglesia
Catedral de Vale-
cia.

Gusrip ad. Banda

Cobraf Luyay - 20

" Badiu 20

" Pames 20

" Ouph Vass com 10

" Julio Peres 10

" Garcia Robles - 20

11 do vady

any any the
etc. etc. in

Fullas repartidas

Para Lapeyrou

" " Sans

" " Celestine, Infern

" " Biera

Cape Trigh

Ayne 2

Pajol

mar, water

simple.

que n'ls de ex
mossa; sempre
uma rosa: for
poder: capom
Alaboma
na mont-
nha: e um
partido.

Loler - Caspe
99 - 4° - 2°

